

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010299
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010299.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaných

1/ C. H.,

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom D. XX, na verejnom zasadnutí prítomného, a

2/ VH-Stav, s.r.o.,

právnickej osoby so sídlom Bohunice 97, IČO: 46116281, v zastúpení opatrovníčkou K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, na verejnom zasadnutí prítomnej,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/30/2021 zo dňa 26.10.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku celé výroky o uložených trestoch obidvom obžalovaným.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného 1/ C. H. pri nezmenenom výroku o vine v bode 1/ rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s prihliadnutím aj na § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zák. upúšťa od potrestania.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovanej 2/ VH-Stav, s.r.o. pri nezmenenom výroku o vine v bode 2/ rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 1 ods. 2 Zák. č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s prihliadnutím aj na § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zák. upúšťa od potrestania.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní C. H. a právnická osoba VH-Stav, s.r.o. uznaní vinnými z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. (každý samostatne), pretože:

1/ obžalovaný C. H. ako konateľ spoločnosti VH-Stav, s.r.o., IČO: 46116281, DIČ: 2023266443, so sídlom D. XX ako platiteľ dani z príjmov právnickej osoby podal dňa 29.06.2017 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2016, kde si uznal daňovú povinnosť 960,- € a dňa 21.06.2018 podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2017, kde si uznal daňovú povinnosť 960,- €, celkovo v sume 1.920,- € a zároveň obvinený ako platiteľ

dane z pridanej hodnoty podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 a 4. štvrťrok 2017, v ktorých si určil vlastnú daňovú povinnosť celkovo v sume 3.716,81 €, avšak túto následne podľa zákona a na základe ním predložených daňových priznaní neuhradil v deň splatnosti jednotlivých daní Daňovému úradu Trenčín, kontaktné miesto Dubnica nad Váhom, a to aj napriek tomu, že v deň splatnosti predmetných daní disponoval dostatočným množstvom voľných finančných prostriedkov na ich úhradu, čím neuhradením uvedených daní mu vznikol dlh voči Daňovému úradu celkovo v sume 5.636,81 €,

2/ obžalovaná spoločnosť VH-Stav s.r.o., v mene ktorej konal obvinený C. H., ako platiteľ dani z príjmov právnickej osoby, podala dňa 29.06.2017 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2016, kde si uznala daňovú povinnosť vo výške 960,- € a dňa 21.06.2018 podala daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2017, kde si uznala daňovú povinnosť výške 960,- €, celkovo v sume 1.920,- € a zároveň ako platiteľ dane z pridanej hodnoty podala daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 a 4. štvrťrok 2017, v ktorých si určila vlastnú daňovú povinnosť celkovo v sume 3.716,81 €, avšak túto následne podľa zákona a na základe konateľom predložených daňových priznaní neuhradila v deň splatnosti jednotlivých daní Daňovému úradu Trenčín, kontaktné miesto A. nad C., a to aj napriek tomu, že v deň splatnosti predmetných daní disponovala dostatočným množstvom voľných finančných prostriedkov na ich úhradu, čím neuhradením uvedených daní jej vznikol dlh voči Daňovému úradu celkovo v sume 5.636,81 €.

Obžalovaný C. H. (ďalej aj „obžalovaný 1/“) bol za to odsúdený podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), k), l), n), 38 ods. 3, ods. 8 a 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1.000,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Obžalovaná právnická osoba VH-Stav, s.r.o. (ďalej aj „obžalovaná 2/“) bola za to odsúdená podľa § 3 Zák. č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zák. č. 91/2016 Z.z.“) s odkazom na § 278 ods. 1 Tr. zák. a §§ 36 písm. j), k), l), n) a 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a § 16 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 91/2016 Z.z. na trest zákazu činností na 12 mesiacov, a to konkrétne:

- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu,
- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb,
- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby,
- údržby motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla,
- nákladnej cestnej dopravy vykonávanej vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla a
- poskytovania služieb vedenia cudzieho motorového vozidla.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie v neprospech obidvoch obžalovaných čo do výrokov o trestoch. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že uložené tresty považuje za neprimerane mierne, nezodpovedajúce zákonným požiadavkám súdnej individualizácie trestu a tiež proporcionality trestu (primeranosti a spravodlivosti). Za primerané považuje naopak tresty, ktoré súd prvého stupňa uložil obžalovaným v trestnom rozkaze, ktorý vo veci vydal. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výrokov o uložených trestoch obidvom obžalovaným, a následne aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaným uložil tresty tak, ako boli tieto uložené v neprávoplatnom trestnom rozkaze súdu prvého stupňa, t.j. obžalovanému 1/ podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l), n) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. trest odňatia slobody na 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. a súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l), n) a 38 ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo dozorného orgánu právnickej osoby alebo člena týchto orgánov na 18 mesiacov, a obžalovanej 2/ podľa § 3 Zák. č. 91/2016 Z.z. s odkazom na § 278 ods. 1 Tr. zák. a s použitím §§ 36 písm. j), l), n) a 38 ods. 2 Tr. zák. a § 16 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 91/2016 Z.z. trest zákazu činností v celom predmete jej činnosti zapísanej v obchodnom registri, t.j. aj čo do uskutočňovania stavieb a ich zmien, kúpy tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) a prípravných prác k realizácii stavby, a to na 18 mesiacov.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný 1/ prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že s odôvodnením odvolania prokurátora sa nestotožňuje s tým, že uložený trest súdom prvého stupňa považuje za primeraný aj vzhľadom k tomu, že u neho boli ustálené až 4 poľahčujúce okolnosti, urobil vyhlásenie o vine a spáchanie skutku úprimne oľutoval. Taktiež bolo v konaní preukázané, že nezaplatenie predmetnej dane bolo výsledkom toho, že spoločnosť TR Building, s.r.o. nezaplatila napriek riadne vykonaným prácam a ani po opakovaných urgenciách obžalovanej 2/ faktúry v súhrnnej hodnote 19.610,- Eur. Práve tento príjem mal byť použitý na zaplatenie daňových povinností. Predtým nemal voči štátu, resp. daňovému úradu žiadne podlžnosti a zákonné povinnosti si vždy plnil načas. Prokurátorom navrhované uloženie trestov považuje za likvidačné. Je robotník - stavbár, pričom stavebné práce a s tým spojený maloobchod a veľkoobchod sú jediné činnosti, ktoré vie robiť, nakoľko sa tomu venuje celý život. V prípade uloženia trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze podnikania v celom predmete podnikania by nemal v čom podnikáť a nemohol by dokončiť ani existujúce záväzky. Rovnako by nebolo možné uhradiť ani zostatok záväzkov voči daňovému úradu, čo by mohlo vyústiť do exekúcie. Aj v súčasnosti vyvíja snahu vysporiadať záväzok voči daňovému úradu, a to ďalšou úhradou časti nedoplatku, resp. vykonaním zápočtu časti nedoplatku s nadmerným odpočtom. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridržiavala písomného návrhu podriadeného prokurátora,
- obhajca obžalovaného 1/ uviedol, že obžalovaný 1/ medzičasom (14.02.2022) uhradil príslušnému daňovému úradu ďalšiu sumu daňového nedoplatku vo výške 500,- Eur (predložil o tom aj príkaz na úhradu) a dodal, že obžalovaný 1/ sa snaží naďalej o vysporiadanie celého dlžného záväzku, pričom medzičasom došlo k zápočtu ďalšej sumy, avšak obžalovaný 1/ nedisponuje dokladom, ktorý by o tom mohol predložiť; v konečnom návrhu sa pridržiaval svojho písomného návrhu, teda navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca, a
- napokon opatrovníčka obžalovaného 2/ navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o trestoch), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora síce nie je dôvodné, avšak v záujme spravodlivého rozhodnutia o potrestaní obžalovaných je potrebné z podnetu odvolania prokurátora, hoci podaného v neprospech obžalovaných, rozhodnúť v prospech obžalovaných.

Odvolací súd tiež zistil, že nové rozhodnutie vo veci bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku inak správne zistený, a preto v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám týmto rozsudkom.

*** K procesnému postupu ***

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zároveň na tomto mieste poukazuje na to, že prejednávanej trestnou vecou sa v štádiu odvolacieho konania už zaoberal, pričom na podklade odvolania prokurátora na základe zistených procesných pochybení súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 Tr. por. v celom rozsahu v poradí prvý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (uznesenie sp. zn. 23To/58/2021 zo dňa 10.08.2021). Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vytýkané procesné chyby po vrátení veci odstránil a je možné zároveň preto konštatovať aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo.

*** K výrokom o vine ***

Výrok o vine u obžalovaného 1/ urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania toho skutku, ktorý mu za vinu kládla obžaloba a ktorý bol uvedený vo výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku.

Výrok o vine u obžalovanej 2/ naopak urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie ustanovenej opatrovníčky obžalovanej 2/ o tom, že obžalovaná právnická osoba VH-Stav, s.r.o. je vinná zo spáchania toho skutku, ktorý jej za vinu kládla obžaloba a ktorý bol uvedený vo výroku o vine v bode 2/ napadnutého rozsudku.

vinný zo spáchania toho skutku, ktorý mu za vinu kládla obžaloba a ktorý bol uvedený vo výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku.

*** K napadnutým výrokom o trestoch ***

Podstatou odvolania prokurátora bola neprimeraná miernosť uložených trestov obidvom obžalovaným.

Odvolačí súd v prvom rade poukazuje na svoje záverečné právne úvahy (v danom čase síce neodôvodňujúce jeho rozhodnutie o zrušení prvého rozsudku súdu prvého stupňa), ktoré uviedol vo svojom skoršom rozhodnutí. Konštatoval okrem iného aj to, že súd prvého stupňa sa nezaoberal možnosťou upustenia od potrestania obžalovanej 2/, keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa v prípade právnickej osoby musí prihliadať aj na pôsobenie právnickej osoby po spáchaní trestného činu, najmä na jej účinnú snahu odstrániť škodlivé následky trestného činu alebo dobrovoľne nahradiť spôsobenú škodu, ako aj očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby,

K odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd ešte dodal, že ním navrhovaný trest zákazu činnosti pre obžalovanú 2/ spočívajúci v zákaze podnikat' v celom predmete jej podnikania (na základe vtedy vykonaného dokazovania, ktoré nebolo doplnené o nové dôkazy podstatným spôsobom narušajúce takýto právny názor odvolacieho súdu) považuje skôr za likvidačný, a teda nie primeraný.

Napriek takýmto vysloveným úvahám odvolacieho súdu na tieto „nereflektovali“ ani súd prvého stupňa a ani prokurátor, keď súd prvého stupňa len „stroho“ skonštatoval, že trest zákazu činnosti uložil obžalovanej 2/ len v rozsahu, aby sa spoločnosť sústredila na predmety jej reálnej činnosti a daňový nedoplatok čím skôr splatila a jednak na to, že napriek dlhšiemu časovému odstupu celý nedoplatok uhradený nebol, a prokurátor naopak zotrval na tom, aby obžalovanej 2/ bol uložený neprimeraný trest.

Odvolačí súd ďalej konštatuje, že s výraznou prevahou poľahčujúcich okolností u obidvoch obžalovaných nad priťažujúcimi sa v podstate stotožnil aj prokurátor vo svojom odvolaní, a to pokiaľ ide o jeho návrh, aby boli obžalovaným priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (že pred spáchaním činu viedli riadny život), § 36 písm. l) Tr. zák. (že sa ku skutkom priznali a tieto úprimne oľutovali) a § 36 písm. n) Tr. zák. (že samotnými vyhláseniami o vine na hlavnom pojednávaní napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom).

Avšak aj v prípade ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že túto bolo možné taktiež priznať obidvom obžalovaným, pretože postupne aktívnym konaním uhrádzajú spôsobený daňový nedoplatok (ktorý sa navyše vymáha aj v daňovom exekučnom konaní), čo bolo preukázané aj na verejnom zasadnutí.

Tiež odvolací súd dospel k záveru, že nebyť vyhlásení o vine obidvoch obžalovaných, prichádzalo by do úvahy aj posudzovanie, či závažnosť činov nebola nepatrná - § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív), a to najmä pri zohľadnení spomenutej výraznej prevahy poľahčujúcich okolností a tej skutočnosti, že nezaplatenie daní v tomto prípade malo byť aj dôsledkom toho, že obžalovanej 2/ neboli v roku 2016 po riadnom vykonaní prác vyplatené od inej spoločnosti faktúry v súhrnnej hodnote 19.610,- Eur.

Vzhľadom k okolnostiam prejednávaneho prípadu tak odvolací súd „nerezignoval“ na spravodlivé rozhodnutie, pričom súdom prvého stupňa uložené tresty a aj prokurátorom navrhované tresty považoval za neprimerané prísne, resp. až likvidačné.

Odvolací súd na rozdiel od prokurátora aj súdu prvého stupňa dospel k záveru, že obidvom obžalovaným nie je na mieste ukladať žiadne tresty, resp. že sú u nich splnené zákonné podmienky na upustenie od ich potrestania a už samotné prejednanie veci pred súdom (resp. celé doterajšie trestné stíhanie) postačuje na ich nápravu.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. od potrestania páchatel'a prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak páchatel' priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Inštitút upustenia od potrestania sa vzťahuje iba na prečiny, pričom sa striktno ustanovuje, že nemožno upustiť od potrestania páchatel'a prečinu, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví. Toto ustanovenie predpokladá, že už samo trestné stíhanie páchatel'a môže naplniť ochrannú a výchovnú funkciu trestu. Upustenie od potrestania znamená, že súd neuloží obvinenému žiadny trest. Tento inštitút je možné využiť aj v prípade obvinenej právnickej osoby (§ 1 ods. 2 Zák. č. 91/2016 Z.z.).

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celé výroky o uložených trestoch obidvom obžalovaným a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tom, že sa upúšťa od ich potrestania, čím sa na nich už hľadí, ako keby neboli odsúdení (§ 40 ods. 3 Tr. zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.